

Den nødvendige samtalen

Den nødvendige samtalen er en planlagt og godt forberedt samtale mellom profesjonelle og foresatte. Den tar utgangspunkt i en bekymring for et barn, basert på konkrete og systematiske observasjoner av barnet.

Målet med samtalen er å etablere et samarbeid med foresatte rundt tiltak som kan bedre barnets situasjon og fungering.

Den nødvendige samtalen skiller seg ut fra undringssamtalen og samarbeidsmøter i den forstand at bekymringen er utvidet og temaet kan være mer krevende å ta opp med foresatte

FORBEREDELSE

- Avtal hvem som skal delta i samtalen. Det er en fordel å være to i slike samtaler.
- Avklar formålet med samtalen.
- Beskriv med stikkord hva bekymringen for barnet går ut på og konkretiser i hvilke situasjoner og hvordan dere ser at barnet har utfordringer.
- Lag på forhånd en liste over punkter det er viktig å formidle.
- Avklar den innbyrdes rollefordelingen.
Hvem skal si hva.
Hvem skal skrive referat.
Hvem skal passe på at vi kommer gjennom de planlagte punktene (viddevakt).
- Vurder hvordan foresatte best kan få forståelse for og se at barnet har behov for støtte.
- Hva håper dere kommer ut av samtalen? Hva frykter dere kan skje?
- Gjennomgå hvordan dere tror at samtalen kan forløpe og forbered alternative muligheter.
- Fastsett hvor lenge samtalen skal vare.
- Vurder om dere har behov for hjelp fra noen som har mer kompetanse i forkant av samtalen.
- Få kjennskap til prosedyrer i det øvrige tjenesteapparatet i kommunen og hvem dere kan kontakte for eventuell videre oppfølging og hjelp til familien (BTS – Modellen).
- Inviter foresatte til samtalen med informasjon om samtaleens primære formål, tidspunkt, varighet og hvem som vil delta.

GJENNOMFØRING AV SAMTALEN

- Ha som utgangspunkt for samtalen en holdning om at foresatte ønsker det beste for sitt barn.
- Balanser beskrivelsen av barnet mellom det som fungerer godt og er barnets styrke og det som er utfordrende.
- Løft inn barnets stemme og beskriv hvordan barnet opplever situasjonen, evt. hvordan voksne observerer/ tolker den hvis barnet er lite.
- Bekreft foresattes kompetanse og gode intensjoner der disse er til stede.
Vær interessert og lyttende i forhold til foresattes opplevelse.
- Spør hva de tenker om det som er sagt, og om de deler den bekymringen som dere har presentert.
- Gi plass til foresattes perspektiv, tanker, frustrasjoner og eventuell motstand/forsvar når det er snakk om barnets utfordringer.
- Gi rom for tenkepauser og stillhet.
- Tål uenigheter som kan komme. Hold fokus på det som kan bedre barnets situasjon.
- Hjelp foreldre til å forstå forskjell på det som er vanlig for barn og det som vekker bekymring.
- Vær oppmerksom på språkbruk. Unngå anklager eller definerer.
- Gi plass til foresattes reaksjoner samtidig som dere har fokus på nødvendige tiltak for å hjelpe barnet.
Vær forberedt på at foresatte kan bli lei seg, sinte og/eller gå i forsvar. Vis forståelse og anerkjenn at samtalen kan oppleves ubehagelig, men hold fast ved at den er nødvendig. Vend tilbake til temaet og de forberedte punktene.
- Konkretiser tiltakene dere blir enige om.
Vurder om dere tenker at det kan være nødvendig med tverrfaglig samarbeid.
Drøft om og evt. hvordan barnet skal informeres om innholdet i samtalen (ut fra alder og modenhet).
- Leder oppsummer samtalen.
Bli enige om hva dere har avtalt, og lag en skisse til oppfølgingsplan.

Avklar hvordan evt. et tverrfaglig samarbeid skal etableres. Skisser prosess, og husk samtykke.

Spør om det er behov for oppklaringer eller om det er noe mer de foresatte ønsker å snakke om.
Spør også hvordan de opplevde samtalen.

- Avklar om det er behov for nytt møte før dere går fra hverandre

REFLEKSJONER ETTER SAMTALEN

- Fikk dere formidlet bekymringen tydelig nok for foresatte, og forstod de bekymringen dere har for barnet?
- Er referatet fra møtet skrevet på en slik måte at foreldrene kjenner igjen innholdet?
- Ble det etablert et godt samarbeid med foreldrene og ble det satt realistiske mål for å hjelpe barnet?
- Vil oppfølgingsplanen sikre god nok progresjon
- Hvordan ser bekymringen ut nå? *Er den mindre eller større? Hvorfor?*
- Hvordan skal det øvrige personalet informeres, og om hva?
- Hvordan har hver og en av dere det etter samtalen?
- Gi hverandre tilbakemelding på hva som gikk bra og hva som opplevdes vanskelig

OPPFØLGING AV SAMTALEN

- Vil dere trenge bistand fra andre instanser/profesjonelle for å hjelpe barnet/familien?
- Hva skal formidles til barnet?
- Hvem har ansvaret for videre oppfølging? *Hva skal følges opp og hvordan?*
- Hvordan forberede oppfølgingssamtalen med foresatte?